

човѣка сѣщо се измѣрватъ по височина и широчина. Когато човѣкъ люби, сърцето му се разширява; когато мрази, сърцето му се свива. Когато люби, дробоветѣ му се разширяватъ; когато мрази, дробоветѣ му се свиватъ. Когато люби, стомахътъ му се разширява; когато мрази, стомахътъ му се свива. Като казвамъ, че дробоветѣ, сърцето и стомахътъ се разширяватъ, това не подразбира, че се разпуцатъ, но става такова разширяване, при което тѣ придобиватъ по-голѣма пѣргавина, пластичностъ. Всичко въ човѣка се разширява, расте и развива, и той живѣе и се движи въ свѣтлина и топлина.

И тъй, великата наука за числата е необходима за всички хора, понеже взима участие въ съграждането на бждещитѣ имъ тѣла. Тази наука е особено необходима за бждещото поколѣние. Днесъ всички се запитватъ: Какъ трѣбва да се възпитава младото поколѣние? Какъ може да се поставятъ правилни отношения между момчета и момичета, между мжже и жени? Българитѣ иматъ обичай, когато момичето стане мома за женене, родителитѣ ѝ я заставятъ да се облича хубаво, да се хареса на нѣкой момъкъ. Това особено се забелѣзва въ селата. Отъ друга страна, и момцитѣ поощряватъ момитѣ да се обличатъ хубаво, защото повече харесватъ добре облѣченитѣ моми. И момцитѣ, като станатъ за женене, започватъ да се обличатъ по-хубаво. Като се оженятъ, едни отъ мжжетѣ обичатъ женитѣ имъ да се обличатъ хубаво, но други не обичатъ и казватъ на жена си: За кого ще се обличашъ сега? Търси ме, намѣри ме, вече нѣма защо да се докарвашъ толкова. И жената казва сѣщото на мжжа си. И наистина, когато момата се ожени, тя трѣгва невчесана, лошо облѣчена. И мжжътъ прави сѣщото. Това е криво разбиране на живота. Напротивъ, когато се оженятъ, хората трѣбва да се обличатъ по-добре, отколкото по-рано. Мжжътъ не иска жена му да бжде хубаво облѣчена, не защото не обича хубавото, красивото, но защото въ него е влѣзло вече нѣкакво подозрение по отношение на жена му. Подозрението е язва, която, влѣзе ли веднѣжъ въ живота, той губи вече своята сила, красота и смисълъ.

Сега азъ говоря за съзнателния, а не за обикновения животъ на хората. Като казвамъ, че обикновениятъ човѣкъ, който се занимава съ дребнавоститѣ на живота, има височина подъ 165 см., това не е абсолютна мѣрка. Нито пъкъ може да се каже, че всѣки, който има височина 165 см. и